

Ústav práva autorského, práv průmyslových
a práva soutěžního
právnícké fakulty Univerzity Karlovy v Praze

Nám. Curieových 7
P r a h a 1

P o s u d e k

vedoucího diplomové práce P.Martáskové „Postavení patentových zástupců v České republice a jejich práva a povinnosti“

Zastupování stran ve věcech patentních má dozajista svou technicistní problematiku a do kursu práv k nehmotným statkům se valně nehodí. Bývala doménou patentových inženýrů a jen díky deformacím z období totalitního systému se nakonec rozšířila i na obec právníckou, protože dnešní Komora patentových zástupců zdaleka nesdružuje, jak je tomu ve světě obvyklé, jen skutečné patentové zástupce, ale i řadu právníků praktikujících ve věcech známkoprávních. V tom spočívá jedna zvláštnost tématu. Druhou zvláštností zasluhující teoretickou pozornost je postavení samotné Komory patentových zástupců koncipované na principu veřejnoprávní korporace nikoliv tedy na principu zájmové organizace sdružující pracovníky téže profese. I když předložená práce si neklade velké ambice při řešení těchto českých zvláštností povolání patentového zástupce, zase tak úplně je nepomíjí a v tom směru představuje nepochybně přínos.

Diplomová práce je rozdělena do čtyř kapitol. Vstupní kapitola je celkem rozumně věnována obecné otázce povahy průmyslových práv jako součásti práv soukromých. Následují dvě nosné kapitoly práce věnované jednak historii institutu patentových zástupců v českých zemích od konce 19. století a současnému právnímu statutu patentových zástupců ve světle pozitivní úpravy z r. 2004. Celá práce je uzavřena exkurzem k instituci evropského patentového zástupce jak se zejména podává z Mnichovské úmluvy o udělování evropských patentů z r. 1973. Osnova práce působí sevřeným dojmem a v tom směru nemám k práci zásadních systémových připomínek.

Úvodní kapitola vychází z běžného poznatkového fondu tradovaného již řadu let pražskou právníckou fakultou a nepochybně ovlivněného erudicí prof. Karla Knapa z 60. let

minulého století. Historizující druhá kapitola práce až přepečlivě mapuje vývoj institutu patentových zástupců v českých zemích včetně personálií v Seznamu patentových zástupců z r.1931. Značnou pozornost věnovala autorka legislativnímu procesu obnovy povolání patentového zástupce po r.1989 a v této souvislosti naznačila sporné dimenze celého pojetí (např. při charakteristice pozměňovacího návrhu posl.Stomeho k vládnímu návrhu zákona v otázce kolize výkonu povolání se zaměstnaneckým poměrem). Zůstala však jen na povrchu celé věci a možná, že by nebylo na škodu se k této otázce vrátit při obhajobě práce. Rozbor právního statutu patentových zástupců v současnosti je velmi podrobný, nevykazuje věcných vad, ale trpí až puntičkářskou popisností bez hlubšího zamyšlení, zda současné legislativní řešení je skutečně zdařilé, či naopak sporné. To je základní nedostatek práce, totiž absence třeba i zdrženlivé kritiky současného pojetí.

Přes uvedené nedostatky posuzovaná práce splnila penzum kladené na práce tohoto druhu. Zdá se mi dokonce, že autorka z tématu tak okrajového „vykřesala“ maximum možného. Poctivost v přístupu k tak nevděčné látce je nejzřetelnějším rysem posuzované diplomové práce, který by měl být také náležitě zhodnocen. Doporučuji, aby práce byla připuštěna k obhajobě a o jejím úspěchu nemám nejmenší pochybnosti.

V Praze dne 12. listopadu 2006

JUDr. Vladimír Pítra